

«El públic infantil és molt exigent i no té manies»

ZARA MORALES
Manresa

És actriu, viu a Sant Feliu de Llobregat i recorre Catalunya explicant contes, sovint des d'un escenari. El proper dia 7 serà a Navarres.

—Des de quan es dedica al teatre infantil?

—Sóc professional des de fa 6 anys. He fet classes de teatre a nens i joves, i dirigeixo un grup amateur de pares de l'escola Salvador Espriu, de Sant Feliu.

—Als nens, els agraden més els contes explicats

dalt d'un escenari o de la manera tradicional?

—Això depèn de qui els explica. Pots estar asseguda en una cadira i atraure molt bé l'atenció del nen amb la teva expressivitat. Però des de l'escenari també necessites estimular el nen perquè et presti atenció.

—I com s'explica un conte dalt de l'escenari?

—Jo el que faig és interpretar els contes, faig un muntatge teatral lligat amb el món del conte que explico. Però estic sola a l'escenari, i també és difícil. Pe-

ARXIU JORDI SERAROLS

Anna Roca a «Contes al terrat»

rò pot ser sí que costa més atraure l'atenció del nen asseguda en una cadira.

—És cert el tòpic que el públic infantil és el més difícil?

—Sí, i tant. Mira, el públic adult és més hipòcrita, en el sentit que, per respecte, si no li agrada l'espectacle, espera que s'acabi, aplaudeix i marxa. El nen és espontani, i si no li agrada, no para atenció i passa de tu. Això es veu prou dalt de l'escenari. El públic infantil és molt exigent, no té manies, i si no s'ho passa bé, marxa.